

VELKÝ KNÍRAČ

Standard FCI čís.: 181

Původ: Německo

Datum platnosti: 6. dubna 2000

Použití: pracovní a doprovodný pes

Klasifikace FCI: skupina 2: pinčové a knírači, molosové, švýcarský salašnický pes a jiná plemena
sekce 1: pinčové a knírači se zkouškou z výkonu.

Krátký historický nástin: Původně byl velký knírač používán v jižním Německu jako nadháněč dobytka. Na přelomu století zjistili cílevědomí chovatelé, že je to výkonný pes se skvělými charakterovými vlastnostmi. Od roku 1913 je vedena plemenná kniha, roku 1925 byl uznán jako služební pes.

Všeobecná charakteristika: Velký, silný, spíše podsaditý než štíhlý, hrubá srst; zvětšený, silný obraz středního knírače. Odolný a bojovný pes, vzbuzující svým zjevem respekt.

Významné proporce: Kvadratická stavba, přičemž kohoutková výška odpovídá přibližně délce trupu. Celková délka hlavy (od špičky nosu po týlní hrbol) odpovídá polovině délky hřbetu (od kohoutku k nasazení ocasu).

Povaha: Typickými povahovými rysy jsou dobromyslnost, vyrovnaná povaha a neúplatná věrnost svému pánovi. Má vysoce vyvinuté smyslové orgány, chytrost, učenívost, sílu, vytrvalost, rychlost a odolnost vůči nepřízní počasí a nemocím. Díky svým vrozeným obranným schopnostem se nejlépe hodí jako doprovodný, sportovní, pracovní a služební pes.

HLAVA

Lebka je silná, protáhlá, bez výrazně vystupujícího týlního hrbolu. Hlava by měla odpovídat mohutnosti psa. Čelo je ploché, probíhá bez vrásek a rovnoběžně se hřbetem nosu.

Stop neboli žlabinka je zvýrazněna obočím.

Obličejová část:

Nos: Čenich je dobře vyvinut, s velkými otvory a je trvale černý. Hřbet nosu je rovný.

Morda: Je zakončena jako tupý klín.

Pysky: Jsou černé, pevné a těsně přilehlé k čelistem. Koutek je uzavřený.

Čelisti/skus/zuby: Silná horní a dolní čelist. Chrup je úplný (42 zubů podle zubní formule), silně vyvinutý, dobře uzavřený a čistě bílý. Žvýkací svaly jsou mohutně vyvinuté, výrazné líce však nesmí i s bradou rušit hranatý tvar hlavy.

Oči: Středně velké, oválné, směřující dopředu, tmavé, s živým výrazem. Víčka dobře přiléhá.

Uši: Klopené, vysoko nasazené, tvaru V, vnitřní okraje boltců přiléhají k lícím, stejnoměrně nesené, dopředu ve směru spánků vytočené, přičemž stejnoměrné překlopení boltců nemá přesahovat temeno.

KRK

Silná, svalnatá šíje je nahoru elegantně klenutá. Krk přechází harmonicky do kohoutku. Silně nasazený, štíhlý, ušlechtilé nesený a odpovídající mohutnosti psa. Kůže na hrdle je napnutá a bez záhybů.

TĚLO

Horní linie: Od kohoutku dozadu lehce spadající.

Kohoutek: Tvoří nejvyšší část horní linie.

Hřbet: Silný, krátký a pevný.

Bedra: Krátká, silná a hluboká. Vzdálenost od žeberního oblouku ke kyčlím je krátká, takže pes působí kompaktně.

Zád: Lehce zaoblená, neznatelně přecházející v nasazení ocasu.

Hrudník: Přiměřeně široký, na průřezu oválný, dosahuje k loktu. Předhrudí je díky přední části hrudní kosti výrazně vyvinuté.

Břišní linie: Nepříliš vtažené slabiny, tvoří se spodní částí hrudníku pěkně probíhající linii.

Ocas: Přirozeně ponechaný.

KONČETINY

Hrudní (přední): Přední končetiny jsou při pohledu zepředu silné, rovné a ne úzko postavené.

Předloktí při pohledu ze strany jsou rovná.

Plece: Lopatka je pevně přilehlá k hrudníku, oboustranně dobře osvalená a nahoře přesahuje trny hrudních obratlů. Pokud možno šikmo postavená a dobře dozadu uložená, k vodorovné linii vytváří úhel asi 50°.

Paže dobře k trupu přilehlá, silná a osvalená, tvoří s lopatkou úhel asi 95 až 105°.

Loket je přiléhající, ani vybočený ani vbočený.

Předloktí: Při pohledu ze všech stran je zcela rovné, silně úhlené a dobře osvalené.

Zápěstí: Je silné, stabilní, jen neznatelně se odchyluje od struktury předloktí.

Zápřstí: Při pohledu zepředu svislé, ze strany lehce šikmé k podložce, silné a lehce pérující.

Přední tlapy: Krátké a zaoblené, prsty k sobě těsně přiléhají a jsou klenuté (kočičí tlapa), s krátkými, tmavými drápy a drsnými polštářky.

Pánevní (zadní): Ze strany šikmo postavené, zezadu rovnoběžně probíhající, ne úzko postavené.

Stehno: Přiměřeně dlouhé, široké a silně osvalené.

Koleno: Nesměřuje ani dovnitř ani ven.

Bérec: Dlouhý a silný, šlachovitý, přecházející do silného hlezna.

Hlezno: Výrazně úhlené, silné, stabilní, ani vbočené ani vybočené.

Pohyb: Pružný, elegantní, svižný, uvolněný a prostorný. Přední končetiny vykračují pokud možno výrazně dopředu, zadní končetiny poskytují vydatným a pružným pohybem žádoucí sílu k pohybu. Přední končetina jedné strany je posunována dopředu současně se zadní končetinou druhé strany. Hřbet, vazy a klouby jsou pevné.

KŮŽE

Těsně přiléhá po celém těle.

Srst:

Vlastnosti: Srst má být drátovitě tvrdá a hustá. Sestává z husté podsady a v žádném případě z nepříliš krátkých, tvrdých, k tělu přiléhajících pesíků. Pesíky jsou drsné, dostatečně dlouhé, aby bylo možno posoudit strukturu, ani otevřené, ani vlnité. Srst na končetinách má tendenci nebýt zcela tak hrubá. Na čele a na uších je krátká. Jako typické znamení se tvoří na mordě nepříliš měkká brada a rozježené obočí, které lehce překrývá oči.

Barva srsti:

a) čistě černá s černou podsadou a

b) pepř a sůl, pro kterou je chovatelským cílem střední tónování s pravidelně rozloženým, dobře pigmentovaným pepřením a šedou podsadou. Přípustné jsou barevné odstíny od tmavé ocelové šedi po stříbrnou šed. Všechny barevné odstíny musí mít odpovídající tmavou masku, která k nim má harmonicky ladit. Zřetelně světlé znakynahlavě, předhrudí a končetinách jsou nežádoucí.

VÝŠKA A VÁHA

Kohoutková výška je u psů a fen mezi 60 a 70 cm.

Váha je u psů a fen mezi 30 a 42 kg.

VADY

Na každou odchylku od předcházejících bodů musí být nahlíženo jako na vadu, jejíž hodnocení by mělo být ve správném poměru ke stupni odchylky.

Pozoruhodné vady

- * těžká nebo kulatá lebka,
- * celkově příliš malá nebo příliš krátká hlava,
- * vrásky na čele,
- * krátká, špičatá nebo úzká morda,
- * klešťový skus,
- * nízko nasazené nebo příliš dlouhé, rozdílně nesené uši,
- * světlé, příliš velké nebo příliš malé oči,
- * silně vystupující líce a lícní kosti,
- * volná kůže na hrdle,
- * lalok, úzká šíje,
- * příliš dlouhý, klenutý nebo měkký hřbet,
- * kapří hřbet,
- * spadající zád',
- * k hlavě vychýlené nasazení ocasu,
- * dlouhé tlapy,
- * příliš krátká nebo dlouhá, měkká, vlnitá, zplstnatělá, hedvábná, bílá nebo skvrnitá srst nebo jiné barevné příměsi,
- * hnědá podsada,
- * u zbarvení pepř a sůl úhoří hřbet nebo černé sedlo,
- * 1 cm pod dolní nebo přes horní hranici výšky
- * mimochod.

Těžké vady

- * těžkopádná nebo lehká, nízko nebo vysokonohá stavba těla,
- * vybočené lokty,
- * vbočené hlezna,
- * strmý nebo sudovitý postoj zadních končetin,
- * zadních končetin,
- * více než 1 cm a méně než 3 cm pod dolní nebo přes horní hranici výšky,
- * obrácený pohlavní výraz (např. fena s výrazem psa).

Vylučující vady

- * jakékoliv znetvoření,
- * vadný typ,
- * vady skusu: předkus, podkus, nepravidelný skus,
- * hrubé vady jednotlivých tělesných krajin, jak např. vady stavby těla, srsti a její barvy,
- * plachost, agresivita, zlomyslnost, přehnaná nedůvěřivost, nervosita,
- * více než 3 cm pod dolní nebo přes horní hranici výšky.

Varlata: Psi musí vykazovat dvě zřetelná, normálně vyvinutá varlata, která se zcela nacházejí v šourku.